

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. december

2. oldal ✱ Érmelléki népdalénekesek
vendégszereplése a nyíradonyi XX.
Regionális Népzenei Találkozón

3. oldal ✱ Az érolaszi óvodások
játékonysági Mikulás-előadása

4-5. oldal ✱ 2010. évi
színes falinaptárunk

6-7. oldal ✱ Székelyhídi, csokalyi, érköbölküti,
érolaszi, hegyközszentmiklósi és nagykágyai
egyházvezetők ünnepi és újévi jókívánságai

Adventi gondolatok

„A nép, amely sötét-
ségben jár, nagy
világosságot lát.”
(Ézsaiás 9,1)

✱ Mindenki siet,
szalad, el vagyunk
foglalva saját dolga-
inkkal. A világ el-
anyagiasodott, az
emberek elhidegül-

tek egymástól. Nincs idő senkire és semmire. Sokszor kerülünk olyan helyzetbe, hogy nem látjuk a kiutat, elkeseredünk. Ezt a magányos megfáradt embert keresi Isten advent idején.

Adventben vagyunk. Az advent szó jelentése: várakozás, elővetel, a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. Az advent eredete a IV. századig nyúlik vissza, VII. Gergely pápa az adventi vasárnapok számát négyben határozta meg. Ezek az adventi vasárnapok Jézus Krisztus előjvetelére irányítják figyelmünket. Amiképpen már Krisztus eljött erre a földre, el fog jönni majd dicsőségben itélni eleveneket és holtakat. Ilyenkor szép szokás az adventi koszorú készítése fenyő ágából tobozból és négy gyertyából. Az adventi koszorú készítése a XIX. században jött divatba. Egy hamburgi lelkész otthonában egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, amelyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún. Minden adventi vasárnapon egyel több gyertyát gyújtottak meg. Ezek az adventi gyertyák életünk sötétségébe világítanak be, hogy lássunk, kiutat találjunk. Áldott békés karácsonyt mindenkinek!

✱ Béres Angéla vallástanár

Mezőgazdasági összeírás kezdődik

📄 2013-tól a most rögzített adatok alapján
kapják az uniós támogatásokat a gazdák

✱ Országos szintű, általános mezőgazdasági összeírást indított a román kormány. Az Európai Unió szabályai szerint tízévente egyszer van szükség ilyen összeírára. A számlálást az Országos Statisztikai Intézet, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztérium, valamint a belügyminisztérium szervezi és hajtja végre az általános mezőgazdasági összeírás központi bizottságának irányításával és ellenőrzésével.

Az összeírást mintegy 30 ezer kérdezőbiztos végzi. Ők keresik fel az országban található gazdaságokat, illetve az ágazatban tevékenységet kifejtő cégeket, hogy információkat gyűjtsenek azok állapotáról. A folyamat során számba veszik a hasznosított mezőgazdasági területeket, az állatokat fajok szerint, a mezőgazdasági gépeket és felszereléseket, továbbá azokat a személyeket, akik mezőgazdasági munkát végeznek, a mezőgazdasági módszereket, a vidékfejlesztés állapotát. Kiemelendő, hogy a számlálás célja nem adókitetés, hanem a megfelelő agrárpolitika kidolgozását elősegítő adatgyűjtés, statisztikai jellegű felmérés.

✱ Folytatás a 3. oldalon

Tisztelt olvasók!

Az Ér hangja szerkesztősége az Önök hirdetésait
a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Karácsonyi üzenet

✱ Karácsony. A nagyvilágban, ahol keresztények élnek, ez a szó mindenütt az örömhír, békesség és szeretet ünnepét jelenti. Annak a szeretetnek az ünnepét, amely 2010 évvel ezelőtt érkezett a Földre, amikor Isten egyszülött fiát küldte, hogy megváltsa az embert. Ennek az önzetlen, önfeláldozó szeretetnek vagyunk mi az örökösai, még akkor is, ha ez a mindennapjainkon nem mindig vevődik észre. A szeretet mindannyiunkban benne van, s ilyenkor, az ünnep közeledtével akaratlanul is felerősödik.

Székelyhíd vezetését odaadással és határtalan munkakedvvel vállaltam fel, szeretném megtalálni lakói számára azokat a bizonyosságokat, amelyek az öröm forrásai, az életet remény alapjai. Tudom, most is ez a feladat, hisz amikor sokan kilátástalannak látják életüket, amikor sokan sok mindent igazságtalannak éreznek, mikor a jövőbe vetett hit egyre lankad, még nagyobb erőfeszítést kell tennünk, hogy jobba, szebbé tegyük közösségünk életét. Ezen és ezért dolgozunk! Munkánk során sok szenvedéssel, nyomorú-

sággal, testi-lelki problémával, önzéssel, gonosszággal találkozunk, mégis minden hónapban, minden héten, minden napon megjelenik a keresztényi szeretet, különböző megnyilvánulásában. Ahol igazán szükség van rá, mindig megjelenik egy segítő kéz, egy megértő lélek, egy jóindulatú cselekedet. Elég figyelmesek és adaadóak vagyunk-e? Meg tudjuk-e adni családunknak, környezetünknek azt a szeretetet, amelyet megérdemelt? Tudunk-e segítséget nyújtani a mindenkori rászorulóknak, meg tudjuk-e hallgatni a panaszolókat, tud-e lenni mindig vigasztaló megoldásunk, gondolatunk, szavunk? Örök kérdések, melyekre örökké választ keresünk. Egy égő gyertya azzal semmit sem veszít, ha meggyújt egy másikat! Ha égünk, adjunk lángunkból mindazoknak, akik rászorulnak. Ha a Karácsony lelkülete hiányzik szívünkől a hétköznapokban, azt a karácsonyfa alatt sem fogjuk megtalálni. József Attilához hasonlóan „Igazi lelkünket, akárcsak az ünneplő ruhákat gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen majd az ünnepekre”!

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és örömeiben gazdag, boldog új esztendőt kívánok mindenkinek!

✱ Béres Csaba polgármester

„Dobognak a beépített kövek”

📄 Hálaadó istentiszteletet tartottak a székelyhídi református templomban

✱ Fotók: Forró Csaba

✱ Hálaadó istentiszteletet tartottak a bővítések befejezése és az új cserép templomra való felkerülése alkalmából a székelyhídi református templomban advent második vasárnapján.

A prédikációt Csűrű István királyhágómelléki református püspök (portrékon) tartotta, aki kihangsúlyozta, hogy cselekedeteinkben Krisztust kell felmutatnunk, mert csak akkor élhetünk példamutató életet, ha Őt és tanításait mindenkor szem előtt tartjuk; mind a családunk körében, mind pedig a világban meg kell mutatnunk, hogy hívő emberek vagyunk, hogy mindenki számára nyilvánvaló legyen: mi Krisztushoz tartozunk, hiszünk Benne és Istenben, aki ma is élő, megváltó és szabadító. Kihangsúlyozta, mennyire fontos az, hogy odafigyeljünk szavára, hogy figyelmes emberek legyünk, mert a figyelmetlenség csak bajt szül. A balesetek, a félreértett helyzetek mind ennek a figyelmetlenségnek az eredményei. Ám, ha igazán figyelünk Krisztusra, nem kell „aggódó hajósok legyünk”. Nem kell sziklákra, zátonyra, más hajókra figyelni, egyedül csak Őrá, mert így teljes biztonságban haladhatunk a cél felé. És bár az elsodródás

személyes véleményét és tapasztalatát, mely szerint az itteniek jó úton haladnak, s példaként említette a diakóniát, az építkezéseket, az új tetőt, melyek mind annak a jelei, hogy gyülekezetünk szívében ott van az Isten. Bátorításként hozzátette, hogy az ilyen gyülekezet nem fog elsodródni a XXI. század viharában, majd prédikációja záróakkordjaként Isten áldását kérte rá.

Ezután a Székelyhídi Asszonykórus két hálaadó és egy adventi énekkel tette még emeltebbé az ünnepi istentisztelet hangulatát, majd meghallgathattuk Reményik Sándor *Kövek zsoldjára* című versét Rupa-csics Jolán helyi gyülekezeti tag előadásában, aki nagy átéléssel szavalta a találó sorokat: „Elhalkult, és elhalt az orgona... / De új nesz kél most a templomfalakból. / Nem halljátok? Itt körül a falakban / Dobognak a beépített kövek. / Külön dobban meg minden kicsi kő, / És mégis, mégis egy ütemre vernek, / Egy óriási templomdobbanással. / Isten, ha akarja, a köveket / Dobogtatja meg a szívek helyett.” Utolsóként a székelyhídi Ifjúsági Keresztény Egyesület (IKE) műsorát láthattuk, akik

szintén készültek a templomszentelési alkalomra, egy teljes ünnepi műsorral ajándékozták meg a jelenlevőket *Házat építtem a te nagy nevednek* címmel.

A fent említett szolgálatok után Gavruca Tibor helyi lelképásztor köszöntötte a jelenlevőket, a püspök urat és Rákosi Jenő érmelléki esperest, akik egy-egy festményt is kaptak ajándékba, továbbá Szabó Józsefet, a Bihar megyei RMDSZ helyi szervezetekért felelős ügyvezető alelnökét, Béres Csabát és Csuka Józsefet, városunk polgármesterét és alpolgármesterét, valamint Domahidi Sándor RMDSZ-képviselőt. A tiszteletes külön köszöntötte Nagy Lórántot, a Kevin cég igazgatóját és Sedevi Imre vállalkozót, akinek lelkes csapata fáradságot nem kímélve dolgozott a templom, majd díszoklevéllel köszönte meg az áldott munkát mindazoknak, akik segítettek a rendbetételben, és hálát adott Istennek a felújított templomért.

Az istentisztelet a *Himnusz* eléneklésével zárult, melyet szeretetvendégség követt a felújított épületben.

✱ Pap Enikő

lehetősége ott van minden ember életében, legyen az hívő vagy hitetlen, nekünk engedelmeskednünk kell Istennek és bízunk kell Benne, mert Ő megtart minket még a legnagyobb viharokban is. Ezt követően a püspök megosztotta a gyülekezettel

Fölszállott a páva

Érmelléki népdalénekesek a XX. nyíradonyi népzenei találkozón

A Búzavirág Népdalkör (balra) és a Székelyhídi Férfikórus (jobbra) előadása egyaránt közönségsiker volt

* Érmelléki népdalénekeseket is meghívtak a Nyíradonyban megszervezett XX. Regionális Népzenei Találkozóra. A határon túli, partiumi kultúrcsoportokat, énekeseit kiemelt szeretettel, már barátként fogadják és várják vissza évről-évre a magyarországi szervezők. A december második hétfőjén zajló idei találkozóra a székelyhídi Búzavirág Népdalkör, a Székelyhídi Férfikórus, valamint az érszalaci Örökzöld Asszonykórus is kapott meghívást Kondásné Erdei Máriaától, a nyíradonyi művelődési ház igazgatójától és Tasó Lászlótól, a magyarországi város polgármesterétől.

Idén 33 kultúrcsoport mutatkozott be a népzenei találkozón, citeraegyüttesek, pávakörök, kórusok,

népzenei együttesek követték egymást a karácsonyi pompában tündöklő színpadon, közöttük igen nagy népszerűségnek örvendhetett a Búzavirág Népdalkör, a Székelyhídi Férfikórus, valamint az ez alkalommal csak hat főt számláló érszalaci örökzöldek.

Tasó László polgármester, fideszes országgyűlési képviselő köszöntő beszédében kiemelte a magyar népdal és népzene szépségeit, a hagyományörzést, az együvé tartozást, az együttgondolkodás fontosságát. „Bárhol is legyünk szétszóródva ebben a nagyvilágban, minket magyarokat összetartanak »kincseink« a múltunk, a kultúránk, s ez legyen így a jövőben is. Testvéreinket, barátainkat évről-évre sze-

retettel várjuk és fogadjuk városunkban” – fejezte be mondandóját az előjáró.

A rendezvény záróakkordjaként a szervezők emléklapokat és ajándékokat adtak át a résztvevő kulturális csoportok vezetőinek, s a meghívottaknak.

Végezetül felcsendült nemzeti imánk, a Himmusz, majd a többszáz fős nézőközönség elénekelte a Székely himnuszt is.

Idén is nagyszerű érzés volt Nyíradonyban partiumi magyarnak lenni. Köszönet érte a résztvevő kórusoknak, a nyíradonyi szervezőknek, hogy barátsággal, odaadással, meleg szívvel évről-évre megteremtik ennek a lehetőségét.

✎ Fekete Evetke

A csend éneke

Oláh Éva

Ha válladra suhint a szél,
ha szemed érintheti a fény,
ha társadban emberre leszel,
ha kezdeddel valamit megérinthetsz,
ha a látatlanban látni vélsz,
ha a zsákutcából kiutat lelsz,
ha kizárod a sok semmisséget,
ha megbecsülsz a napi értéket,
ha örömet találsz a könnyekben,
ha imára kulcsolhatod kezdeted,
ha nyugalmadat megtalálsz,
ha a sárkányt pórázra foghatod,
ha kaphatsz vajmi keveset,
ha nem többet, csak emberséget,
jutalmat érdemelsz!

Ha átnézhetesz a szívűrványon,
ha átláthatasz a szóródáson,
ha láthatod a tükröképben,
ha megkaphatod a szemekfényen,
ha ismét a sötétségen át,
ha újból a kézzorításon át
megkapod a vesztetteket,
jutalmat érdemelsz!

A csend csodálatos mámor,
a pír az nagyon szép ámor,
a bíbor palásttal takar,
az ellentéte borzasztóan zavar.
Kavarog az elme s értelem,
a szívűrorej és döbbenet érzelm,
suhint az érinthetetlen,
közélt az elérhetetlen:
a tudat és akarás,
a kész és kaparintás.
Szedd és rakd csomókba,
tedd és vidd marokra!
Hidd el, a sok ha néha
A csendben hatalmasodva
SOKAT ÉR! 2004. április

Programajánló

Szilveszter 2011

A székelyhídi központi étterem szilveszteri óévbücsúztatóra várnak minden kedves érdeklődőt a szervezők. A multság este 20 órától kezdődik. A belépőjegy ára 120 lej/fő (italok, az előétel, a főétel, desszert). A zenét Tivadar József szolgáltatja. A helyek száma korlátozott. Jelentkezni december 28-ig lehet. További információk az étteremben vagy a 0259-352507-es és a 0745-333626-os telefonszámon.

Magyar kulturális napok

Rendezvénysorozatot szerveznek Székelyhídon 2011. január 21–23. között a magyar kultúra napja alkalmából a székelyhídi RMDSZ, a polgármesteri hivatal és a Pro Székelyhíd Egyesület. A háromnapos rendezvény programjai között szerepel filmvetítés, irodalmi felolvasást, könyvbemutató, III. Érmelléki Farsangi Bál.

Rövidhírek

Karácsonyi vásár a Petőfi-líceumban

Karácsonyi vásárt szervezett a líceum diáktanácsa és vezetősége december 17-én az oktatási intézmény manzárdtermében. Ezzel a vásárral lehetőséget biztosítottak a diákoknak a karácsonyi ajándékok megvásárlására, a főlölesleges holmik eladására. A vásári eladók közül megemlítjük a Pábaja kézműveskör standját, ahol az általuk készített alkotásokat értékesítették, de a használt ruhákból turkálót nyitó, számítógépes kutyüket eladni vágyó diákok sem hiányoztak.

A TDC Aranykarácsonya

Az idei adventben is megszervezte az Aranykarácsonyt az Oláh Katalin vezette Tini Dance Center Táncgyűlés. A közös, családi hangulatú ünnepváró december 21-i rendezvény helyszíne most a székelyhídi munkásklub épülete volt. A Táncmanók, a Kölyök Dance, a csokalyi Fresh Dance és a B 612 táncosai igazi nagy családoként közösen várták a Messiás eljövételét. Táncokkal, koreográfiáikkal szeretettel, az együvé tartozás örömét sugározták közönségük felé.

Mikulásra várva

A csokalyi I-IV. osztályos gyerekek izgatottan várták a Mikulás érkezését. Ebből az alkalomból összegyűltek és természetes anyagokat felhasználva, együtt készítették szebbnél szebb különböző Mikulásfigurát. Legnagyobb sikere az ehető Mikulásoknak volt, hiszen mire megérkezett a Mikulás, már nem maradt belőle sok.

Az otthon

Kuti Katalin Tímea,

a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskola-csoport X. A. osztályos tanulója
Vajon mit is jelenthet az a szó, hogy „otthon”? Egy ideig én sem tudtam, mit is jelent. Csak annyit fogtam fel belőle, hogy iskola után minden diák hazamegy és otthon van.

Egy nap azonban, amikor hazajöttem az iskolából, édesanyám dühösen fogadott az ajtó előtt. Nem értettem, miért ilyen ideges. De nem sokkal azután, hogy beléptem az ajtón és leültem egy székre, édesanyám leült velem szembe és elkezdte magyarázni, hogy ő tulajdonképpen, miért is ideges. Elmondta, hogy az én barátom, a Pisti, azt mondta otthon az anyukájának, hogy én az iskolában cigarettával kínáltam őt, és hogy én rendszeresen dohányszom. És ezt a Pisti anyukája elmondta az én édesanyámnak, és ő ettől nagyon ideges lett. De ennek az állírnak hallatán én magam is felbosszantottam magam. Anyukámat próbáltam meggyőzni arról, hogy ez az egész nem igaz, de ő nem hitt nekem, ezért nagyon csúnyán összevesztünk. Beküldött a szobámba. Nagyon mérges voltam, ezért azt gondoltam, hogy el kellene szöknöm, jobb lenne valahol máshol, ahol nem vesznek és nem kiabálnak velem. Ezért fogtam az iskolatászkámat, kiborítottam belőle a könyveket és füzeteket az ágyra és helyettük a táskámba bepakoltam a kedvenc ruháimat, fogkefét, zoknit és még sok minden mást is, hogy többet ne kelljen vissza jönnöm semmiért. Bepakoltam mindent, és azután kimásztam az ablakon. Elindultam. Azt a környéket, ahol mi is lakunk, jól ismertem, de a városban addig csak édesanyámmal

jártam, így nem tudtam, hogy mi hol van. Kértem az utcánkból és elindultam egyenesen. Amíg kint csavarogtam a városban, addig édesanyám is megbánta, hogy összevesztett velem, és bement a szobámba. Ahogy belépett, engem sehol nem látott. Először arra gondolt, hogy elbújtam az ágy alá vagy máshova. Ezért kiment a szobából. Később, este felé megint bement és keresni kezdett, de sehol nem talált. Kiment az utcára, keresni és szölongatni kezdett, de akkor én már messze jártam. Hát igen! Eltévedtem, fáztam és éhes lettem. Kivettem egy vastag pulóvert a hátizsákomból, és magamra vettem. Ezután leültem a parkban lévő szökőkút mellé egy padra. Kisvártatva elaludtam, de egyszer csak arra ébredtem, hogy korog a gyomrom és ezért nem tudtam tovább aludni. Amikor kezdett feljőnni a nap, felkeltem a padról, megmostam az arcomat a szökőkút vizében, aztán elkezdtem gondolkodni, hogy honnan tudnék valami ennyit szerezni, mert már nagyon éhes voltam. Elindultam. A parkból kifelé menet megláttam egy almafát. Levettem egy almát a fáról, mire egy idős bácsi rám kiabált:

– Nem te ültetted azt a fát, fiam!

Ekkor én gyorsan elszaladtam. Megvettem az almát, és így egy darabig még kibírtam az éhezést. Egész nap a városban mászkáltam, de estefelé már nagyon megéheztem. Belenyúltam a nadrágom zsebébe, és találtam benne egy kevés pénzt. Nagyon megörültem a pénznek, rögtön be is mentem egy boltba, és vettem magamnak egy kenyeret.

Ahogy tovább ballagtam az utcán, találkoztam egy koldusfiúval, aki az utcán ült, zenélve és énekelve kereste meg a „mindennapi kenyérré” való pénzt. Leültem mellé, adtam neki a ke-

nyeremből, és beszédbe elegyedtünk. Elmesélte, hogy neki soha nem volt családja és otthona, nem is tudja, hogy mindez mit is jelent. Megkérdezte tőlem, hogy nekem van-e családom és otthonom, mire én azt válaszoltam, hogy van, csak nem szerettem ott lenni, ezért elfőttem otthonról. Erre ő azt kérdezte tőlem: „Miért? Annyira rossz a család és az otthon? Rosszabb még a hideg utcánál, az állandó kiszolgáltatottságnál is?” Erre elszorult a szívem és azt mondtam sírva: „Nem. Nem annyira rossz az otthon és a család, csak én mind ez idáig nem tudtam eléggé és kellőképpen értékelni. Az otthon az egy kellemes, meleg fészek, ahol biztonságban érezheti magát az ember, ahol szeretik, ahol soha nem kell éhezni és fájni és van hová lehajtani a fejünket este, amikor már nagyon álmosak vagyunk. És nem esik ránk az eső, mert fedél van a fejünk fölött.” „De ha ez ennyire jó, te miért hagytad ott?” – kérdezte a koldusfiú. „Most már én is nagyon bánom!” – válaszoltam szomorúan. „Visszamenjek? De hogyan? Merre induljak? Azt sem tudom, hol vagyok. Azt hiszem, eltévedtem.” „Jó neked, mert van, hová hazamenj.” – mondta a kis koldus szomorúan. „Gyere velem!” – mondtam neki. Erre neki is felcsillant a szeme: „Komolyan mondd?” – kérdezte. „Igen!” – válaszoltam én. Amint ezt kimondtam, édesanyám ott termelt egy rendőrrel, és nagyon örült, hogy végre megtalált.

A házban ezek után hárman laktunk együtt. Együtt jártunk iskolába és így ő is megtudta, mit jelent az otthon és milyen érzés családban élni. Nemsokára elfőtt a Karácsony és mi boldogan ünnepeltük immár hármasban, az új családláttal, Jézus Krisztus születésének napját.

Jótekonysági Mikulás-előadás

☞ Az érolaszi óvodaépület javítására fordítják az ünnepség bevételét

* Az érolaszi óvodások december 5-én rendeztek jótekonysági Mikulás-ünnepséget az egyház gyülekezeti termében. Az ünnepség ötlete a gyerekeket tanító és foglalkoztató, Hegyközszentmiklóson élő Iván Mónika óvónő és a szülők közös összefogásával született meg. A belépődíjból és az adományokból összegyűlt összeget a rég fel nem újított óvodaépület javítására fordítják majd.

A gyerekek előadással és táncval kedveskedtek a közönségnek, majd a Mikulás látogatott el az egész évben szót fogadó gyerekekhez, akik ügyességükkel elbűvölték el őt és a szép számban összegyűlt közönséget. Bár a gyerekek készlődését nehéz volt összehangolni – a rossz idő és megfázás miatt sokat hiányoztak, így kevés idő jutott az igazi próbákra –, de ők így is nagy sikert arattak.

Az ünnepség alatt senki sem unatkozott, hiszen a gyerekek nagyon aranyosak voltak, néhányan bátran, mások szégyenlősen, de ügyesen elszavalták verseiket, még az öreg Mikulástól sem ijedtek meg, nagy örömmel várták őt, majd az előadás után mindenki hazatért, hogy otthon is megvárja a Mikulást.

☛ Fazekas Evelin

A gyerekek mosolyogva várják, hogy a Mikulás előszedje az ajándékokat zsákjából

☛ A szerző felvétele

Mit üzen a Mikulás?

* Feltételezem, hogy a cikkem címe a legtöbb felnőtt csak elmosolyogja magát, talán bevillan egy kép lelkes kisgyerekekről, akiknek piros ruhába bújt, pocakos nagyszakállú oszt apró ajándékokat. Pedig én most nem iskolákban, óvodákban megszervezett decemberi éneklésekről és ajándékozásokról szeretnék írni, rövid fejtegetésem sokkal inkább szól felnőttekről, mint gyerekekről, sokkal inkább szól felnőtteknek, mint gyerekeknek.

Talán sokan azt sem tudják, honnan is ered az a kedves szokásunk, hogy december 5-én este a gyerekek kiteszik kifényesített cipőcskéiket az ablakba, melyekbe a Mikulás reggelre a jóknak édeséget csempész, a rosszaknak pedig virgácsot. Lássuk hát mikor, s mivel kezdődött el a mikulászás hagyománya s mivel lett mára.

A IV. századi legenda szerint a lükiai (latinosan Lycia, római provincia Kisázsia-ban) Myra városának püspöke három hajdon leány segítségére sietett. A lányok apjának nem volt elég pénze ahhoz, hogy megházasítsa lányait, így azokra örök hajadonság és prostitúcióra való kényszerítés várt volna, ha a fent említett jólelkű püspök nem csempészett volna az éj leple alatt egy-egy arannyal teli erszényt az ablakukba. Mindezzel háromszor ajándékozta meg a lányokat, egyes változatok szerint három egymás utáni évben, más változatok szerint három egymás utáni éj-jel. Ami viszont mindkét verzióban egyezik, hogy a harmadik alkalommal a lányok apja megleste a titokzatos jótévőt, hogy köszönetet mondjon neki. Am Miklós püspök erre csak annyit felelt, hogy egyedül Istennek tartozik köszönettel, nem pedig neki.

Igazán szép történet, aminek azonban sajnos a lényege elveszett az idők folyamán. Az önzetlen szeretet és segíteni akarás, az érték, amit a legendabéli Szent Miklós képviselt, mára elkallódott színes katicák, agresszivitásra ösztönző számítógépes játékok, gyermekméretben legyártott csipkés melltartók és egyéb vacakok között. Vajon tényleg erre lenne szükségük a mai gyerekeknek? Azok a szülők, akik egész éven átgürölnék, hogy gyerekeiknek anyagilag mindent megadhatssanak, ám eközben elfelejtenek velük beszélgetni, vajon a decemberi ajándékozások alkalmával, csillogó, színes, drága limlomokkal pótolni tudják-e azokat az órákat, amikor kis apróságai egy kis odafigyelésre, dicséretre, felvilágosításra vágytak volna? Sportkörökre, különórákra járatjuk gyerekeinket, új ruhát veszünk nekik, otthoni uzsonna helyett csokis kiflit, színes löttyöket mindennap, s azt hisszük ezzel mindent megteszünk azért, hogy szebb gyerekkoruk legyen, mint nekünk volt és hogy majd egyszer sikeresebb felnőttek legyenek, mint mi lettünk. De talán nem ártana néha meghallgatni a családkban lévő gyerekek naiv csacsogását, időt szakítani rájuk főzés vagy tengeri szedés közben, bevinni őket a munkába, dicsérni vagy megszidni, ha a helyzet úgy kívánja, mert hiszem, hogy ezzel sokkal inkább hozzájárulunk ahhoz, hogy boldog gyerekek s majd egyszer boldog, kiegyensúlyozott felnőttek legyenek.

Ne próbáljuk meg eltatni lelkiismeretünket a drága ajándékok okozta gyermekmosollyal. Ajándékozunk, de közben ne felejtsük el a szívünkkel is odafigyelni, ne csak a pénztárcánkkal. Ez az én Mikulásom üzenete mindenkinek.

☛ Pap Enikő

Általános mezőgazdasági összeírás kezdődik

☞ 2013-tól a most rögzített adatok alapján kapják az uniós támogatásokat a gazdák

Folytatás az 1. oldalról ☛

A felkeresett gazdálkodó magánszemélyek és vállalatok kötelesek helyes és teljes adatokat feltüntetni a formanyomtatványokon, illetve az adatokat bizalmas jellegűek és csak statisztikai célokra használhatók fel. Szabálysértésnek számít, ha valaki bármilyen módon gátolja az összeírás elvégzését, az adatok ellenőrzését is beleértve. Ugyanúgy szabálysértés a hamis adatok közlése, akárcsak az adatfeldolgozás és -bejegyzés módjával kapcsolatos utasítások be nem tartása, a bizalmasság megsértése, a kérdőívek kitöltésének visszautasítása, az adatok statisztikai célokra ki-visszafeleltetése.

Az összeírást hosszas felkészülés előzte meg, a kérdezőbiztosokat ellátták a szükséges kellekekkel, illetve a régióként szervezett felkészítőkon is részt vettek. Ezekon megfelelő tájékoztatást kaptak a román nyelven összeállított, tizenhat oldalas kérdőív kitöltésével kapcsolatban.

Mint kiderült, minden településen helyismerettel rendelkező személyek keresik majd fel a gazdaságokat, fényképes kitzóval igazolva magukat. A kérdezőbiztosoknál egyedi, névre szóló táskák is lesz, amelyen a program megnevezése is szerepel.

A kérdéshez hozzávetőlegesen egy órát vesz igénybe, ennek során az interjúalany, többek között, a tevékenységi formáról, az általa használt mezőgazdasági területről kell nyilatkoznia, beleértve a kaszálókat, illetve legelőket is. A bérbe adott területekről nem kell említést tenni.

Ez azonban csak egy része az adatfüzetben rögzített kérdéseknek. Az összeírás során ugyanis a gépellátottságról, a gazdaság technológiai színvonaláról is érdeklődnek. Csak egy oldalon keresztül például az öntözőrendszerek használatáról faggatják az alanyt, emellett biogazdálkodásra, illetve a rendelkezésre álló gazdasági épületekre vonatkozó kérdések is vannak. A mezőgazdasági tevékenységet végző cégek esetében a cég képviselője és a biztos közösen tölti ki a nyomtatványokat.

Az illetékesek tudatában vannak annak, hogy a lakosság körében bizonyos fokú előítélet és bizalmatlanság uralkodik az ilyen jellegű összeírás kapcsán. A szakemberek többször is kihangsúlyozták már, ezeket a tévhiteket szét kell oszlatni. Fontos, hogy minél valóságosabb legyenek a nyilatkozott adatok, hiszen ha bármit is letagadunk, torz kép alakulhat ki a mezőgazdaság jelenlegi helyzetéről. A legutóbbi, 2002-es összeírás során hasonló történt, amikor az adózási kö-

telezettségtől való félelmében a lakosság nagyon sok mezőgazdasági területet nem jelentett be. Így a begyűjtött adatok használhatatlanok voltak. A mostani összeírás azért fontos, mert az Európai Unió 2013-tól új mezőgazdasági stratégiát dolgoz ki, ezért van nagy szükség a pontos adatokra, hiszen ez alapján kapják majd a gazdálkodók az uniós támogatásokat.

A 2009/1370-es kormányrendelet által szabályozott általános mezőgazdasági összeírás 2010. december 2. és 2011. január 31. között zajlik. Az előzetes eredményeket a tervek szerint 2011 júniusában hozzák nyilvánosságra. Szakminisztériumi adatok szerint az összeírás teljes költsége eléri a 113 millió lejt, ebből körülbelül 17 millió lejt az Európai Unió biztosít.

A számlalóbiztosok igyekezni fognak, hogy 2011. január 10-ig elvégezzék körzetük összeírását. Az ezt követő napokban a főszámlalóbiztosok ellenőrzik a kitöltött formanyomtatványokat, összesítik azokat és február 1-10. között átadják a megyei statisztikai intézetnek.

Az illetékesek kérik a gazdákat, hogy legyenek teljes bizalommal a számlalóbiztosokhoz, segítsék munkájukat reális adatokkal.

☛ Ér hangja

A látogatás nélküli tanulók

Érettségi vizsga előtt az utolsó osztály anyagából készültek dolgozatírásra a látogatás nélküli középszintű tanulók, ha ugyan tanulóknak lehetett nevezni őket! Az osztály mondenféle foglalkozásbelleket magába foglalt: voltak munkások, tisztviselők, ilyen-olyan igazgatók, vállalat- és intézményvezetők, milicisták és katonatisztek, aktivisták, akiket sürgettek, hogy beosztásuk után legalább az érettségijük legyen meg, anélkül nem kaphatnak magasabb fizetésbe-sorolást sem.

Nagyon sokan voltak, akik alig öt-hat osztállyal kerültek belügyi szolgálatba. Eddig, ilyen-olyan közbenjárásra jutottak a felsőbb osztályokba, a legkisebb akadály nélkül vizsgáztak le. Most, amikor már közel jártak az érettségi oklevél megszerzéséhez, nagy izgalomban voltak egyik-másik tantárgyvizsgánál. Orosz nyelvből semmit, még a betűket sem ismerték.

Az orosz tanár mégcsak hallani sem akart arról, hogy ilyeneket átengedjen a vizsgán! Ő nem volt zsarolható! Nem hívhatta be sem a katonaság átképzésre, a rendőrségnek sem adott arra lehetőséget, hogy ilyen-olyan kihágásért meghurcolják. A belügyesekkel az igazgatónak is jó viszonyban kellett lennie, tudott arról, hogy legálább az asszisztáló tanár fog segíteni az orosz nyelv vizsgán. A kollégát ő maga értesítette, hogy telefonhívást kapott a miliciáról, hogy küldje át a tanárt megbeszélni az orosz nyelv vizsgát. A vizsgatételeket is vinnie kellett magával, amiket az orosz szakos tanárok már napokkal a vizsga előtt le kellett tegyenek az igazgatónál.

A tanárt a milícia parancsnoka az irodájában fogadta. Ő maga is a vizsgázók listáján szerepelt! A tanárkolléga szép, olvasható betűkkel írta a ciril betűs dolgozatokat, mind az ötöt, ami szóba kerülhetett a vizsgán, amit utána minden vizsgázó, lassan rajzolva a számukra ismeretlen ciril betűket, lemásolt írólapra, külön-külön minden dolgozatot, és olyan boldogan csúsztatták a zsebükbe, mintha a vizsgán lettek volna!

Másnap volt a vizsga. A dolgozatírásnál már nyugodtan ültek a többi tanuló mellett.

Amit a vizsgatétel szerint le kellett volna másolniok a vizsgalapra, azt ők egy piszkos papírra írták. Amikor odaért az igazgató, hogy az iskola pecsétjével és az aláírásával hitelesítse a dolgozatot, elővették az előre megírt dolgozatokat, nekik csak a nevüket és a vizsga időpontját kellett önállóan rávezetniük a vizsgalapokra. Igazság szerint ez sem ment hiba nélkül! Egy ideig még úgy tettek, mintha dolgoznának, majd leadták a „dolgozatokat”.

A vizsgázató tanár „csodálkozott” teljesítményükön, nem tudta szó nélkül hagyni:

– Ezek az emberek kitettek magukért! Csak az lep meg, hogyan lehetett ilyen jó dolgozatuk, amikor annyit jártak utánam, hogy legyen elnéző, mert még a betűket sem ismerik!

– Na, látod Irmuska? Milyen csodákra képes az ember! – mondta a tanárnőnek az igazgató.

☛ Forrás: Nánási Zoltán: Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

január

- 1 Sz **újév**, Fruzsina
- 2 V Ábel
- 3 H Benjámín, Genovéva
- 4 K Leóna, Títusz
- 5 Sz Simon
- 6 Cs Boldizsár
- 7 P Attila, Ramóna
- 8 Sz Gyöngyvér
- 9 V Marcell
- 10 H Melánia
- 11 K Ágota
- 12 Sz Ernő
- 13 Cs Veronika
- 14 P Bódog
- 15 Sz Lóránd, Lóránt
- 16 V Gusztáv
- 17 H Antal, Antónia
- 18 K Piroska
- 19 Sz Márió, Sára
- 20 Cs Fábrián, Sebestyén
- 21 P Ágnes
- 22 Sz Artúr, Vince
- 23 V Rajmund, Zelma
- 24 H Timót
- 25 K Pál
- 26 Sz Paula, Vanda
- 27 Cs Angelika
- 28 P Karola, Károly
- 29 Sz Adél
- 30 V Martina
- 31 H Gerda, Marcella

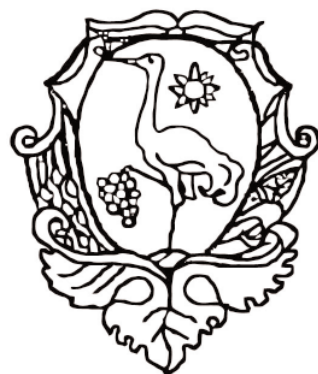
február

- 1 K Ignác
- 2 Sz Aida, Karolina
- 3 Cs Balázs
- 4 P Csenge, Ráhel
- 5 Sz Ágota, Ingrid
- 6 V Dóra, Dorottya
- 7 H Rómeó, Tódor
- 8 K Aranka
- 9 Sz Abigél, Alex
- 10 Cs Elvira
- 11 P Bertold, Marietta
- 12 Sz Lídia, Livia
- 13 V Ella, Linda
- 14 H Bálint, Valentin
- 15 K Georgina, Kolos
- 16 Sz Julianna, Lilla
- 17 Cs Donát
- 18 P Bernadett
- 19 Sz Zsuzsanna
- 20 V Aladár, Álmos
- 21 H Eleonóra
- 22 K Gerzson
- 23 Sz Alfréd
- 24 Cs Mátyás
- 25 P Géza
- 26 Sz Edina
- 27 V Ákos, Bátor
- 28 H Elemér

Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja.
Kiadja és ingyenesen terjeszti
a Pro Székelyhíd Egyesület.

2011

március

- 1 K Albin
- 2 Sz Lujza
- 3 Cs Kornélia
- 4 P Kázmér
- 5 Sz Adorján, Adrián
- 6 V Inez, Leonóra
- 7 H Tamás
- 8 K Zoltán
- 9 Sz Fanni, Franciska
- 10 Cs Ildikó
- 11 P Szilárd
- 12 Sz Gergely
- 13 V Ajtony, Krisztián
- 14 H Matild
- 15 K **nemzeti ünnep**, Kristóf
- 16 Sz Henrietta
- 17 Cs Gertrúd, Patrik
- 18 P Ede, Sándor
- 19 Sz Bánk, József
- 20 V Klaudia
- 21 H Benedek
- 22 K Beáta, Izolda
- 23 Sz Emőke
- 24 Cs Gábor, Karina
- 25 P Irén, Írisz
- 26 Sz Emánuel
- 27 V Hajnalka
- 28 H Gedeon, Johanna
- 29 K Augustza
- 30 Sz Zalán
- 31 Cs Árpád

április

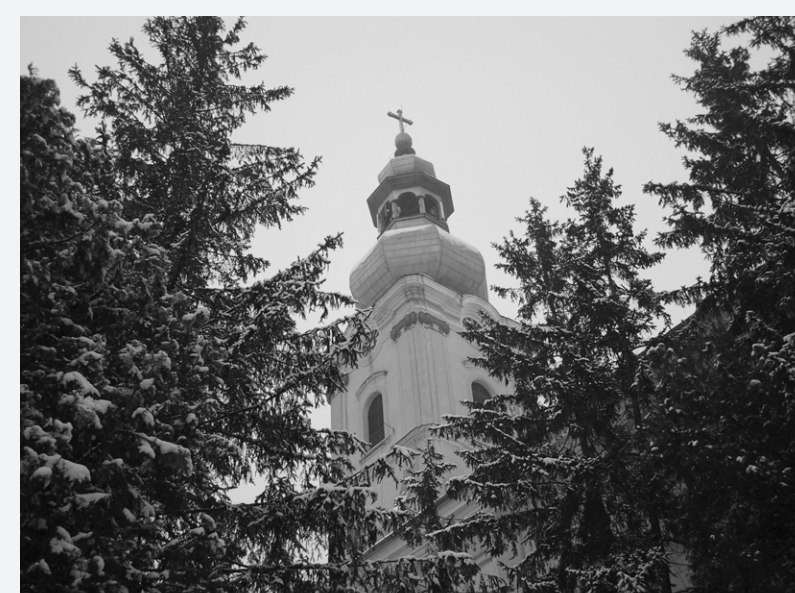
- 1 P Hugó
- 2 Sz Áron
- 3 V Buda, Richárd
- 4 H Izidor
- 5 K Vince
- 6 Sz Báborka, Vilmos
- 7 Cs Herman
- 8 P Dénes
- 9 Sz Erhard
- 10 V Zsolt
- 11 H Leó, Szaniszló
- 12 K Gyula
- 13 Sz Ida
- 14 Cs Tibor
- 15 P Anasztázia, Tas
- 16 Sz Csongor
- 17 V Rudolf
- 18 H Andrea, Ilma
- 19 K Emma
- 20 Sz Tivadar
- 21 Cs Konrád
- 22 P Csilla, Noémi
- 23 Sz Béla
- 24 V **húsvét**, György
- 25 H **húsvéthétfő**, Márk
- 26 K Ervin
- 27 Sz Zita
- 28 Cs Valéria
- 29 P Péter
- 30 Sz Katalin, Kitti

május

- 1 V Fülöp, Jakab
- 2 H Zsigmond
- 3 K Irma, Tímea
- 4 Sz Flórián, Mónika
- 5 Cs Adrián, Györgyi
- 6 P Frida, Ivett
- 7 Sz Gizella
- 8 V Mihály
- 9 H Gergely
- 10 K Ármin, Pálma
- 11 Sz Ferenc
- 12 Cs Pongrác
- 13 P Imola
- 14 Sz Bonifác
- 15 V Szonja, Zsófia
- 16 H Botond, Mózes
- 17 K Paszkál
- 18 Sz Alexandra, Erik
- 19 Cs Ivó, Milán
- 20 P Bernát, Felícia
- 21 Sz Konstantin
- 22 V Júlia, Rita
- 23 H Dezső
- 24 K Eliza, Eszter
- 25 Sz Orbán
- 26 Cs Evelin, Fülöp
- 27 P Hella
- 28 Sz Csanád, Emil
- 29 V Magdolna
- 30 H Janka, Zsanett
- 31 K Angéla, Petronella

június

- 1 Sz Tünde
- 2 Cs **áldozócsütörtök**, Anita, Kármén
- 3 P Klotild
- 4 Sz Bulcsú
- 5 V Fatime
- 6 H Cintia, Norbert
- 7 K Róbert
- 8 Sz Medárd
- 9 Cs Félix
- 10 P Gréta, Margit
- 11 Sz Barnabás
- 12 V **pünkösöd**, Villó
- 13 H Anett, Antal
- 14 K Vazul
- 15 Sz Jolán, Vid
- 16 Cs Jusztin
- 17 P Alida, Laura
- 18 Sz Arnold, Levente
- 19 V Gyárfás
- 20 H Rafael
- 21 K Alajos, Leila
- 22 Sz Paulina
- 23 Cs Zoltán
- 24 P Iván
- 25 Sz Vilmos
- 26 V János, Pál
- 27 H László
- 28 K Irén, Levente
- 29 Sz Péter, Pál
- 30 Cs Pál

július

- 1 P Annamária, Tihamér
- 2 Sz Ottó
- 3 V Kornél, Soma
- 4 H Ulrik
- 5 K Emese, Sarolta
- 6 Sz Csaba
- 7 Cs Apollónia
- 8 P Ellák
- 9 Sz Lukrécia
- 10 V Amália
- 11 H Lili, Nóra
- 12 K Dalma, Izabella
- 13 Sz Jenő
- 14 Cs Őrs, Stella
- 15 P Henrik, Roland
- 16 Sz Valter
- 17 V Elek, Endre
- 18 H Frigyes
- 19 K Emília
- 20 Sz Illés
- 21 Cs Dániel, Daniella
- 22 P Magdolna
- 23 Sz Lenke
- 24 V Kincső, Kinga
- 25 H Jakab, Kristóf
- 26 K Anikó, Anna
- 27 Sz Liliána, Olga
- 28 Cs Szabolcs
- 29 P Flóra, Márta
- 30 Sz Judit, Xénia
- 31 V Oszkár

augusztus

- 1 H Boglárka
- 2 K Lehel
- 3 Sz Hermina
- 4 Cs Dominika, Domonkos
- 5 P Krisztina
- 6 Sz Berta, Bettina
- 7 V Ibolya
- 8 H László
- 9 K Emőd
- 10 Sz Lőrinc
- 11 Cs Tiborc, Zsuzsanna
- 12 P Klára
- 13 Sz Ipoly
- 14 V Marcell
- 15 H Mária
- 16 K Ábrahám
- 17 Sz Jácint
- 18 Cs Ilona
- 19 P Huba
- 20 Sz István
- 21 V Hajna, Sámuel
- 22 H Menyhért, Mirjam
- 23 K Bence
- 24 Sz Bertalan
- 25 Cs Lajos, Patrícia
- 26 P Izsó
- 27 Sz Gáspár
- 28 V Ágoston
- 29 H Beatrix, Erna
- 30 K Rózsa
- 31 Sz Bella, Erika

szeptember

- 1 Cs Egon, Egyed
- 2 P Dorina, Rebeka
- 3 Sz Hilda
- 4 V Rozália
- 5 H Lőrinc, Viktor
- 6 K Zakariás
- 7 Sz Regina
- 8 Cs Adrienn, Mária
- 9 P Ádám
- 10 Sz Hunor, Nikolett
- 11 V Teodóra
- 12 H Mária
- 13 K Kornél
- 14 Sz Roxána, Szeréna
- 15 Cs Enikő, Melitta
- 16 P Edít
- 17 Sz Zsófia
- 18 V Diána
- 19 H Vilhelmina
- 20 K Friderika
- 21 Sz Máté, Mirella
- 22 Cs Móric
- 23 P Tekla
- 24 Sz Gellért, Mercedesz
- 25 V Eufrozina, Kende
- 26 H Jusztina, Pál
- 27 K Adalbert
- 28 Sz Vencel
- 29 Cs Mihály
- 30 P Jeromos

október

- 1 Sz Malvin
- 2 V Petra
- 3 H Helga
- 4 K Ferenc
- 5 Sz Aurél
- 6 Cs Brúnó, Renáta
- 7 P Amália
- 8 Sz Koppány
- 9 V Dénes
- 10 H Gedeon
- 11 K Brigitta
- 12 Sz Miksa
- 13 Cs Ede, Kálmán
- 14 P Helén
- 15 Sz Teréz
- 16 V Gál
- 17 H Hedvig
- 18 K Lukács
- 19 Sz Nándor
- 20 Cs Vendel
- 21 P Orsolya
- 22 Sz Előd
- 23 V Gyöngyi
- 24 H Salamon
- 25 K Bianka, Blanka
- 26 Sz Dömötör
- 27 Cs Szabina
- 28 P Simon, Szimonetta
- 29 Sz Nárcisz
- 30 V Alfonz
- 31 H Farkas

november

- 1 K Marianna
- 2 Sz Achilles
- 3 Cs Győző
- 4 P Károly
- 5 Sz Imre
- 6 V Lénárd
- 7 H Rezső
- 8 K Zsombor
- 9 Sz Tivadar
- 10 Cs Réka
- 11 P Márton
- 12 Sz Jónás, Renátó
- 13 V Szilvia
- 14 H Aliz
- 15 K Albert, Lipót
- 16 Sz Ödön
- 17 Cs Gergő, Hortenzia
- 18 P Jenő
- 19 Sz Erzsébet
- 20 V Jolán
- 21 H Olivér
- 22 K Cecília
- 23 Sz Kelemen, Klementina
- 24 Cs Emma
- 25 P Katalin
- 26 Sz Virág
- 27 V Virgil
- 28 H Stefánia
- 29 K Taksony
- 30 Sz Andor, András

december

- 1 Cs Elza
- 2 P Melinda, Vivien
- 3 Sz Ferenc, Olívia
- 4 V Barbara, Borbála
- 5 H Vilma
- 6 K Miklós
- 7 Sz Ambrus
- 8 Cs Mária
- 9 P Natália
- 10 Sz Judit
- 11 V Árpád
- 12 H Gabriella
- 13 K Luca, Otília
- 14 Sz Szilárda
- 15 Cs Valér
- 16 P Aletta, Etelka
- 17 Sz Lázár, Olimpia
- 18 V Augustza
- 19 H Viola
- 20 K Teofil
- 21 Sz Tamás
- 22 Cs Zénó
- 23 P Viktória
- 24 Sz Ádám, Éva
- 25 V karácsony, Eugénia
- 26 H István
- 27 K János
- 28 Sz Kamilla
- 29 Cs Tamara, Tamás
- 30 P Dávid
- 31 Sz Szilveszter

Ünnepi és újévi gondolatok, üzenetek

* Szilveszter és újesztendő az esztendő kapuja; az egyik zár a másik nyit. Az egyik visszatekint, múltba réved, a másik a jövőt fürkészi, de egymástól elválaszthatatlanok, mint az ajtó külső és belső oldala. A római hajlékok ajtaját díszítette a kettős Janus-fej, és innen származik a január hónap neve is, mert Janus-arca van az időnek. Az újévi szokásokhoz sok pogány elem társul, mi mégis nem Janusra, a Pantheon egyik legősibb istenére, hanem a mi Teremtő Istenünkre, és az ő Fiára, Jézus Krisztusra tekintünk az esztendő fordulásánál is. Itt is megvan a visszatekintő szomorúság, amiről a református Énekeskönyv egyik óesztendei éneke is tanúskodik:

„Uram, im itt állunk egy évnek sírjánál,
S imádkozunk ennek utolsó pontjánál,
De ha széjjelmezőnk, óh, be sokan nincsenek,
Kik az év elején mivelünk örültek.
Óh Isten! még hányak fog ütni az óra?
Hány száll koporsóba még majd esztendőkorra?”

Ez év lefolytában sok baj környékezett,
Szívünk bánat érte, bús szemünk könnyezett,
Sok jó, mivel bírtunk s örömeink elhagytak,

Óh de viszont mennyi fájdalomk is elmúltak.
Lám az idő bút hoz, de viszen is magával.
Sok bút csak az idő gyógyít meg balzsamával”
(280. ének, 1-2. vers)

A jövőbe néző tekintet bizakodó, Istenbe reménykedő – amint erről Budai Ézsaiás (1766–1841) debreceni püspök újesztendei ének imádsága tanúskodik:

„Ez esztendőt áldással, ez esztendőt áldással,
koronázd meg Úr Isten,
Hogy víg hálaadással, hogy víg hálaadással
dicsérje neved minden.
Tetőled jőnek kedves napjai az időnek,
nyújts hát kérünk bőséget kezeddél,
tőlünk a békességet ne vedd el.
De midőn megtartjuk testünket, ne hagy el lelkünket.”
(207. ének)

Mint ahogy a más ünnepeink pogány jelképei megteltek keresztény tartalommal, talán soha nem volt nagyobb szükség nemzedékünknek arra, hogy erősen fogja az újesztendő küszöbén Krisztus átszegtett kezét és bizalmát a gondviselő Istenbe helyezze, úgy ahogyan Ady Endre világga kiáltja:

„Hiszek hitetlenül Istenben,
Mert hinni akarok,
mert sosem volt úgy rászorulva
Sem élő sem halott
Szinte ömölnek tört szívemből
A keserű ígék...”

Az uniókról eddig sem lehetett jó véleményünk. Az egyik unió elvette tőlünk Erdélyt és a gyulafehérvári ígéreteket sem teljesítette, sőt ezt érzéketlenül 1990-ben nemzeti ünnepé tette. Ez bennünk megerősítette, hogy csak az Isten az, akiben reménykedhetünk. A másik unió a Szovjetunió, berlini falával, vasfüggönyével, 1956 véres emlékével, 1848 után másodjára is eltaposva a magyar szabadságot, a népek szabadságát. A harmadik unió, az Európai Unió is hamar kimutatta a foga fehérjét. Hogy Adynál maradjunk: „Ő a Disznófejű nagyúr, amely drágán adja az aranyát és reánk veti hatalmas árnyékát”, a kiszolgálók pedig alázatosan hajbókolnak elfeledkezve „az istenadta népről”. A jövőbe néző arc, ha reménykedő és derűs ez azért van, mert az Istenre tekint. Rohanó világunkban lerövidülnek a köszöntések és üdvözlések: csao, szia, B. ú. é. k. Én bővebben szeretném biztatón az Újévi Jó kívánságot továbbküdenni: **Bízd újra életed Krisztusra!**

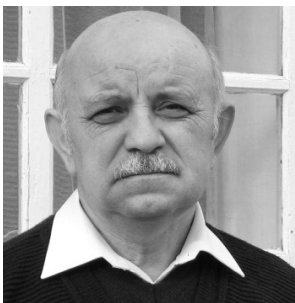
Gavrucza Tibor
református lelkész, Székelyhid

Olvasóinknak áldott karácsonyi ünnepeket

* Ha össze lehetne foglalni azt, hogy milyen érzések töltenek el minket, akkor így is mondhatnánk: – a régi az mindig szép, sőt megszépül; – a jelen az kibírhatalanul nehéz, mert ránk nehezedik; – a jövő az mindig bizonytalan, olykor kilátástalan.

Emberi módon csak így tudjuk elmondani, de az élet nem csupán emberi módon alakul, mert nem pusztán az ember, hanem nagymértékben egyedül Isten formálja. Emberi sorsok a közös, vagy magánérdekek súlya alatt, rendezetten, vagy rendezetlenül a múltó idő szorításában élünk és benne vagyunk Isten kezében és ez a jó, mert aki onnan kiesett az, ha elbukik, nem lesz, aki felemelje, és saját erejéből van, amikor nem tud felállni az ember. Lehet, hogy sok minden félelmet kelt és elbátortalanít bennünket, még ha Isten kezében vagyunk is, de nem vagyunk magunkra hagyatva, mert tudjuk, hogy Isten nem hagy el! Legfeljebb mi hagyjuk el Őt! Erre van egy négysoros versikém:

Ha elhagyod az Istent,
Azt észre sem veszed.
De ha Ő majd elhagy,
Akkor lesz jaj neked.

Isten azonban mindenképp előtt bátorít és biztat, sőt megparancsolja: „Légy bátor és erős, ne félj, ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz.” (Józ 1,9)

Jó lenne tudni mindenkinek, hogy Isten őrző-védő szeretete nélkül hamar elbukik az ember, ezért nincs más út, mint ragaszkodni Istenhez és hit által belékapaszkodni. Ez lehetséges is úgy, ahogy az ének is biztat: Kövesd a JÉZUST, KÖVESD MÉG MA. Ő tanít meg az Isten útjára és látatja meg velünk, hogy előttünk az Ő útja mindig nyitva áll.

Ezen az úton szűnik meg a félelem, és itt teszi bátorrá a félénk, bizonytalankodó embert.

A gyermekek ezen az úton tudnak igazán felnőtté válni.

Az ifjak ezen az úton tudnak tiszta életet élni, családot alapítani, gyermekeket vállalni és nevelni, mert csak így készíthetik elő a szebb jövőt, amelyben élhetnek.

A középkorúak, férfiak és asszonyok élete ezen az úton kiteljesedik és megtapasztalhatják Isten hathatós segítségét és szeretetét a mindennapokban.

Idősek, párban vagy egyedül élve lehetnek békességben, bár gyorsan fogy az életük, még örvendhetnek, látván unokáikat, annak ellenére, hogy egyre jobban érzik apadó erejüket vagy egészségüket, mert hit által láthatják a láthatatlan jövőt Isten kezében, mert tudják, hogy biztonságban a jövőnk egyedül csak ott lehet.

A jövő évek is csak ez lehet a biztos útja. Ezen az úton járva szemléletváltás lesz életünkben, mert Istenre támaszkodva másképpen fogjuk látni a múltat, a jelent és a jövőt. Így aztán elmondhatjuk:

– a múltunk sok nehézségen át vezetett a máig;
– a jövőre nézve ígéretes reményeségünk van Istentől.

Így Isten ígéreteiben bízva tekintünk az új esztendőre, mert Isten ígéretei csodálatosak és valóságosak. Ezt Jézus garantálja, Akinek adatott minden hatalom mennyen és földön.

2011-re szól az igei biztatás: Járuljatok azért bizalommal a kegyelem királyi székhéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk alkalmas időben való segítségül.

Mátyás Árpád
református lelkész, Csokaly

* Tele van a világ látszatmegoldásokkal. A mélység nem számít, csak a felszín. Ha jó a csomagolás, a lényeg lehet silány. Ez sajnos, a karácsonyra is igaz. Már évek óta figyelem az ünnepeket: a készülődést, a karácsonyi szokásokat, köszöntőket, képeslapokat, zenei és egyéb művészi előadásokat... Nincs jelen a lényeg!

A Karácsony a Názáreti Jézus születésnapja lenne. Milyen karácsonyi ünneplés az, amelyik pont az ünnepeket üzi el, a születésnap megemlékezésnek, még a környékéről is? Azt hajtogatjuk, hogy a Karácsony a szeretet ünnepe. De nem mindegy, hogy melyik szeretet az, amiről a Karácsony szól. Az a szeretet ugyanis, amit mi mutatunk egymás felé, kétlem, hogy kevés kivétellel, ünneplésre méltó lenne... „A tapasztalat azt bizonyítja, hogy nem az a szeretet, ha két ember egymás szemébe néz, hanem, ha mindketten ugyanabba az irányba néznek” (Saint-Exupéry). Ez az irány lehet a betlehemi jászol. A szeretet, ami ünneplést érdemel, az Isten szeretete. „Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért.” (1Ján 4,10). Így tervezte Alkotónk a világ teremtése óta. Előre tudta ugyanis, hogy a szabad akarat az em-

bert lemezteleníti, kisémmizi, eltörzítja. A lázadó teremtmény pedig, ha már mindent tönkretett és felgyújtott maga körül, keresni fogja az egérutat. Jézus megmutatta a menekülés útját. „Ti azért így imádkozzatok: Jöjjön el a Te országod és legyen meg a te akaratod...” Azt is tanította, hogy Benne érkezett el a lehetőség a szabadulásra, mert Ő a

Szabadító: „zörgessetek és megnyitattik nektek”... Majd a belépőket, a következő szavakkal fogadja: „Jöjjetek, én Atyámnak áldottai, örököljetek ez országot, amely számotokra készített a világ megalapítása óta.”

Az első karácsony lett a kezdete az ember szabadságának. Csak a hitelenség és az értelmetlen közöny állja útját a felismerésnek.

Krisztus nélkül hiába díszít az ember bokrot, fát meg házat. Hiába lohol olcsó vagy drága ajándék után. Inkább a szívét kellene bölcsővé alázta, hogy beleszülethessen Isten ajándéka, az eljövendő ország uralkodója. Így változhatna végre az istenképességét vesztett ember a Krisztus képére.

Életváltoztató Karácsonyt kívánok, családom és közösségem nevében, minden olvasónak!

Balla Frigyes
baptista gyülekezetvezető

„És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk...”
(Jón 1:14/a)

* Az Ige testté: Isten kegyelme és szeretete alászállott a világra. Ilyenkor Karácsonykor mi is, talán jobban, mint máskor igyekszünk kifejezni szeretetünket mások iránt. Útnak indul ilyenkor sok üdvözlőlapp, SMS, telefonhívás. Azonban igazi szívbeli örömet úgy kaphatunk, és úgy adhatunk, ha személyes találkozásokkal örvendeztetjük meg egymást. Milyen sokat jelent a szülőnek, nagyszülőnek, testvérnek, rokonnak, barátoknak, ha személyesen adjuk át nekik szeretetünk jelét, nem pedig személytelen eszközök által.

Ugyan így van az Istennel való kapcsolatunkban is. Nem elég csak úgy gondolni a karácsonyra, mint ünnepre, nem elég csak elmerengeni azon, mit is láthattak a pásztorok, mekkora utat tettek meg a napkeleti bölcsek.

Hogy igazán ünnep legyen számunkra a karácsony személyes, élő kapcsolatunk és találkozásunk kell legyen Istennel.

Karácsony áldott ünnepén lélekben járuljunk mi is a betlehemi jászolbölcsőhöz, vigyük mi is azt, ami a legkedvesebb számunkra ajándékul Istennek, Fiának ajándékul: magunk és szereteteink élete legyen az arany, a tömjén és mirha, amit felajánlunk, hogy cserébe igazi boldog, békés Istentől megáldott Karácsonyunk legyen.

B. ú. é. K., azaz bízzad újra életed Krisztusra

Futó Ferencz
református lelkész, Éroslasz

* Szeretnék először valami olyat írni, ami ünneprontásnak tűnik, hogy aztán annál méltóbban tudjuk ünnepelni karácsony Királyát, a mi hatalmas Üdvözítőnket, aki az Úr Krisztus.

Valaki azt írja, hogy a keresztyéneknek is van egy aranyborjújuk. Egy bálvány, akit az élő Isten helyett imádnak. Ez pedig a betlehemi kisdéd, a Jézuska – így becézve – vagy Kisjézus. Őt belefektetik a bölcsőbe, szépen feldíszítják, és örök gyermekségre ítélik. Így tudniillik sokkal kényelmesebb nekik. Mert így olyan kis aranyos marad. Olyan picike, aki beszélni sem tud, ezért nem szól bele az életükbe. Olyan kis tehetetlen, tedd ide-tedd oda, akivel azt tesznek, amit akarnak, és nem Ő rendelkezik velük. Ki van szolgálatva tisztelőinek, akik maguk szabják meg a tisztelet határát. Évente egyszer összejönnek a bölcsője körül, egy kicsit elérékenykednek, egy nagyot esznek, gyönyörködnek gondör fűrtjeiben, aztán mennek vissza a dolgukra. Maradnak pontosan olyanok, mint azelőtt voltak: hajszolják magukat és ölik egymást. Egy év múlva, a kisdéd születésnapján, kis csomagokkal a kezükben megint körülállják a bölcsőjét, eléneklik minden évben ugyanazt a dalt, aztán megint magára hagyják egy évre a Jézuskát is, meg egymást is.

Vajon nincs közel a valósághoz ez a kissé ironikus leírás? Nincs benne sok olyan részlet, ami sajnós jellemző a mi karácsonyi ünneplésünkre? Milyen átéléssel szoktuk énekelni: Szent Fiú, aludjál, – meg is ismétli a dal: Szent Fiú, aludjál, – s az jut eszembe: nem ez a mi szívünk vágya? Úgy elaltatni a kisdédet, hogy jövő karácsonyig lehetőleg fel se ébredjen, és ne zavarja az életünket. Hiszen már az első karácsonykor sem volt számára hely, csak egy bűdös birkaistállóban. Ott kellett világra hoznia Máriának gyermekeit. És ma is ki lehet akasztani a táblát mindannyiunk életére: telt ház, nincs hely! Nem fér bele Jézus. Ezért készítenek magunknak Jézuskát.

Márpedig a Szentírás egészen másként mutatja be nekünk a mi dicsőséges Urunkat, aki az első karácsonykor úgy jelent meg ezen a földön, hogy örök isteni lénye mellé magára vette emberi természetünket is, hogy segíthessen rajtunk. Mert Ő annyira mindenható, hogy egyszerre tud lenni örökkévaló, és az időben is létező. És úgy jelent meg, mint kisgyermek is a földön, mint aki mennynek és földnek ura és hatalmas királya. És azok a karácsonyi énekek, amik valóban evangéliumi ihletésűek, mind így beszélnek róla: „Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk / Általa vagyunk bűnünkből váltságunk” – mondja az egyik jól ismert énekünk. És még ha kisdédként emlegetik is Őt, akkor is így: „nagy hatalmas lőn e

kisdéd gyermek, megtöretének sok ellenségek”. És folytatódik az ebből következő biztatással: „új esztendőben mi vigadjunk, született Jézust mi imádjuk”. Nem tedd ide-tedd oda kisdéd, nem elaltatni akarjuk, hanem az Ő páratlan győzelméért dicsőítjük, és mint Isten előtt borulunk le, és úgy magasztaljuk Őt.

Jó lenne, ha ma úgy figyelni az ünnepre, hogy észrevennénk: a karácsonyi kisdéd közben megnőtt, felnövekedett. És mint kisdéd is, ennek a világnak a királya volt, aki öröktől fogva mindörökké Isten, és ezt tudták róla már akkor is az angyalok, a démonok, a természet erői, és itt-ott némely hívők is, csak az emberek többsége nem tudta ezt, és nem akarja tudomásul venni ma sem. Ezért vagyunk ilyen nagy lelki sötétségben és ilyen erkölcsi tehetetlenségben.

Gondolkozzunk el ma azon, hogy Jézus Úrvoltának milyen szembe-tűnő bizonyosságait említi a Szentírás, amiknek jó része éppen karácsonykor lett nyilvánvalóvá. Mindenekelőtt így hangzott róla emberként való megjelenése előtt már 700 évvel a prófécia: „Egy gyermek születik nekünk, akit így fognak nevezni: csodálatos tanácsos, erős Isten, örökkévaló Atya, békesség fejedelme!”

(Ésa 9, 5-7) Hány gyermeket neveztek így a világtörténelem során, s hányat lehet méltóképpen, a valóságnak megfelelően így nevezni? Csak ezt az egyet, aki nem kis csecsemő, akinek az agyagfiguráját ki lehet tenni ma is templomok bejáratához, és megcirógatni, s akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, és tőle függ mindannyiunk élete vagy halála, és örök élete is.

Lübeckben van egy híressé vált Krisztus-szobor, amelyiknek van egy felirata. Az a címe: Jézus panasza. Így hangzik ez a felirat:

„Ti Mesternek hívtok, és nem kérdeztek engem.

Útnak neveztek, és nem jártok rajtam.

Világosságnak hívtok, de nem néztek rám.

Életnek neveztek, és nem kerestek engem.

Bölcsnek hívtok, és nem követtek engem.

Irgalmasnak neveztek, és kértek tőlem.

Igazságosnak hívtok, és nem bíztok bennem.

Hatalmasnak neveztek, és nem félték tőlem.

Ha egyszer örökre elvesztek, ne okoljátok engem.”

Lehet, hogy tudjuk, hogy Ő csodálatos tanácsos, erős Isten, örökkévaló Atya, békesség fejedelme, de vajon ennek megfelelően élünk-e? Isten segítsen minket, hogy bekövetkezzék mindnyájunk életében mihamarabb.

Áldott Karácsonyt, boldogabb új esztendőt kívánok:

✠ Árus Csongor László
református lelkész, Hegyközszentmiklós

* Jöjj, népek ígérete, Úr Jézus! Örvendeztesd minket isteni jelenléteddel! Rászorulunk tanácsra, oltalomra! Jöjj hát, gyógyítsd vakságunkat, segítsd fogyatékos, gyöng

ge embervoltunkat! Jöjj, Isten ereje, Isten bölcsessége! Fordítsd éjünk nappallá, oltalmazd veszélytől, világosítsd vakságunkat, acélozd bátorságunkat, vezess minket hűségben. Irányítsd akaratod útján e földi zarándoklásban, míg befogadsz az örök városba, melyet Magad alapoztál nekünk.

A római világban, hol erő, jog és politika országot, e hatalomé az egész föld. Cséplőgépe a nemzeteknek a föld határáig. Fehér, bíborszegélyű tógákban jár a gőg és a beteg lélek. Rendeletet ad ki, különben pedig nem törődik a kisdéddel. Később apostolainak és híveinek töreti csontját, de a gyermek legyőzi. Szent erő, lélek ereje, nagyobb erő, mint jog és politika! Mi ennek az erőnek ruhájába kell öltözzünk.

Hasonló állapotok uralkodnak ma is. Érzéken, önző vezetők falkái tombolnak és szolgálnak a mammonnak. Vakok vezetnek világtalanokat! Jövőkép nélkül, remény nélkül élők milliói – ezek munkájuk gyümölcsei. Emberi megoldás nincs. Krisztus a kérdés és a válasz mindenkinek. De már alig vannak kérdések.

Jó ez nektek? Nem hiszem! A betlehemi csillag ébresszen fel minket! Rászorulunk tanácsra, oltalomra! Jöjj hát, gyógyítsd vakságunkat, segítsd gyöng, fogyatékos embervoltunkat! Jöjj Isten ereje, Isten bölcsessége!

E szavakkal kívánok áldott karácsonyt, minden székelyhídi lakosnak!

✠ Bodor Zoltán
plébános, Székelyhíd

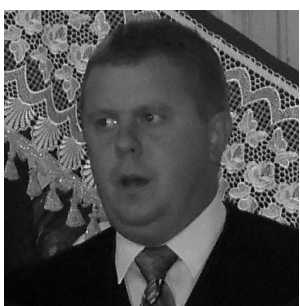

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő megszületett Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Ján 3,16)

* Bárhogy is próbálom meghatározni a Karácsony lényegét, újból és újból arra a következtetésre jutok, hogy itt nem lehet másról beszélni, mint a szeretetről. Még ha egyeseknek már elcsépett és unalmasá vált is ez a szó, akkor is az kell tudatosuljon bennünk amit Pál apostol oly szépen fogalmazott meg a korinthusi levélben: „ha szeretet nincs bennem, semmi vagyok”. Semmi vagyok magam és semmi az ünnepem.

Fellázadt és eltorzult világunkban sok ember lassan ássa a maga vermét, s csak amikor már olyan mélyen van, hogy abból szabadulni nem tud, jön rá arra, hogy valakinek segíteni kéne. Maga köré hiába tekint, csak a verem falait látja, így kényszerül rá arra, hogy felfele tekintsen, és onnan várjon szabadulást. Fentről lehajló szeretetre volna szükség. És ez meg is történik, az „úgy szerette” fényében karácsonykor lehajol hozzánk az Isten.

Ez az ünnep lényege, amikor ezt felismerem, amikor rájövök, hogy ez a megmentő és megtartó szeretet, ami Krisztusban nyilvánul meg, feltétlen szüksé-

ges az én életemben. Hisz ez a szeretet nem általános, hanem személyesen nekem szól, nem személyválogató és nem öncélú, mint az emberi szeretet sokszor.

Jó lenne felismerni végre, hogy csak ez tud megváltoztatni minket, átformálni Isten dicsőségére és embertársaink javára. Ez az alászálló szeretet az, ami kihozza belőled ilyenkor rejtett értékeidet és elindít a másik ember felé, hogy segíts, hogy megoszsd az éhezéssel kenyered, hogy befogadd az árvát és özvegyet, hogy megbocsáss, hogy valami jót tegyél azokkal, akik fontosak neked.

Isten célja mindenkor és ezen az ünnepen is nem más, mint az, hogy senki „el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Benne van ebben a mondatban a Teremtő Atya mindenre képes féltő, megmentő szeretete, az, ami elvezet az Egyszülött odaajándékozásáig érted és értem. Semmit nem kell érte adni, csak ezt hittel elfogadni.

Ez a megmentő és átforgató szeretet költözzön be minden szívbe és hajlékba és tegye áldottá minden ember életét ezen ünnepen és az azt követő új esztendő minden napján. Ámen.

✠ Bara László
református lelkész, Nagykágya

* Nyilván volt akkor, nyilván ma, hogy a mi Urunk Júdából támadott, született. Így lett a Karácsony. Isten határozott érettünk. Ő akarta az igazi Úrnak, a mi Urunknak a megszületését. Ő állapította meg, hogy ez épp Júdeában történjen.

Így nyilvánvaló a karácsony valósága, hogy Istenre hallgatunk. Ha nem hallgatunk Rá, a nagy esemény ismeretlen marad és nincs karácsonyunk.

Mennyien ünnepelek, akarnak ünnepelni a mi Urunk megismerése nélkül és emiatt nincs ünnepek. Életünk továbbra is sötétségben, esetleg hiábavaló várakozásban telik el, tűnik el a földön.

Most újból arra méltatott Isten, hogy megjelenhessünk Előtte, és újból meghalljuk ígéjéből, mit tett érettünk, kit küldött hozzánk, ki méltó módon született meg Júdeából, Júda földjén, Júdeában, hogy ez nyilvánvaló legyen és boldogan ünnepeljünk.

„Efratának Betleheme, bár kicsiny a Júda ezrei közül, belőled származik nekem, aki uralkodik Izraelben, akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.” (Mikéas 5,2)

Nyilvánvaló volt az Úr érkezése.

Mi halljuk az ígét és nyilvánvaló számunkra, hogy betelt az ígét, megszületett a mi Urunk, karácsony lett. Az ige már nemcsak reménységet, hanem nagy örömet hirdet: „Született néktek ma a Megtartó, Ki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Mt

2,4-5) Nem majd valamikor, mert megszületett, nem ismeretlen helyen, hanem Betlehemben, Júda nemzetségéből.

Isten megvalósította kegyes tervét és Jézus Krisztus megszületett. Ez történeti tény, Isten tette és te-tezi bizonyossá.

Van Urunk, akit imádunk, szólítunk, akire bízhatjuk magunkat, mert mennyen és földön uralkodik, kormányoz és mindent megtart.

Jézus megszületett, Karácsony van, ez nyilvánvaló.

Karácsonyban Jézus születésének történetét, Istennek hozzánk való szeretetét érezzük és tapasztaljuk, valamint szeretjük hallani, mert ez teszi használatossá, színessé az ünnepet. De Jézussal csak úgy beszélhetünk, ha tudjuk, hogy ki és miért született Júda nemzetségéből. Ezért ne mi akarjuk meghatározni ezt az ünnepet, mert akkor elmúló érzelmekbe, okoskodásokba vesszünk bele, és nem ismerjük meg a mi Urunkat.

„Tudakozzatok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonyosságot tesznek rólam.” (Jn 5,39) Az írásokból tudjuk és értjük meg: nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából származott. Megszületett. A mostani bálványozó, elvakult és elvadult világban már nem vagyunk otthontalanok, a mi Urunk uralma alatt élünk. Nyilvánvaló! Ezt tanítja Isten, hogy legyen boldog a karácsonyunk, ünnepeljünk az Úrral itt a földön és készüljünk a nagy öröme, mely örökkévaló országában készen vár reánk.

Békés, boldog, áldott karácsonyi ünnepeket és boldog Új Évet – Jézus Krisztus által!

✠ Czondi István
református lelkész, Érköbölkut

„Minden csak kitartás kérdése”

Q Beszélgetés Szilágyi Cynthiával, a Quasar sporttáncklub táncosával táncról, versenyekről, érmekről

– Mióta táncolsz? Honnan a tánc iránti szeretet?

– Kiskorom óta táncolok, a helyi táncsoportban kezdtem, de egy idő után a tánctanárom és a szüleim is úgy vélték, hogy tehetségemet egyéni versenytáncban tudnám igazán kamatoztatni. Ezért elindultunk, hogy szerencsét próbáljunk Nagyváradon, ahol sikerrel is jártunk. Az ottani Stephany táncklubban kezdtem pályafutásom. Jelenleg a párom, Ianc Sebastian oldalán a Quasar sporttáncklubot képviselem.

– Ahogy említetted, Nagyváradra jársz táncolni. Nem okoz problémát az ingázás, nem túl fárasztó?

– Általában minden jón van valami rossz is. Jelen esetben sporttáncklub sajnos csak Nagyváradon van, de ez nem okoz nagy problémát, mert van a családban autó. Apukám sokat jár Váradra üzleti ügyekben, mindig szívesen visz edzésre. A párom ebből a szempontból szerencsésebb, mert ő Váradon lakik, ott jár liceumba is.

– Párod román származású és az edzések is román nyelven zajlanak. Nem voltak-e nyelvi problémáid kezdetekben?

– Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy vegyes családban nőttem fel, édesapám román származású, anyukám pedig magyar, így mind a két nyelven elég jól kommunikálok. Kiskorom óta beszélem mindkét nyelvet, így hál'Istennek nem merültek fel nyelvi problémák az edzések során.

– Mennyi munka van egy sikeres táncban? Hogyan tudod összeegyeztetni mindezt a sulival, hiszen most vagy kilencedikes?

– Ahhoz, hogy valamiben sikeres légy, nagyon sokat kell érte dolgoznod. Minden mozdulatban

aprólékos munka rejlik. A táncedzések napi szinten másfél-két órát jelentenek a programból. Nincs pihenés, nincs hétvége vagy ünnepnapok, de nem bánom, mert a tánc az életem. Sokszor nem túl egyszerű mindezt összeegyeztetni a sulival, de szerencsére a tanárain többnyire megértők.

– Ehhez biztos számos sikeretek is hozzájárul. Mostanában milyen versenyeken vettek részt, milyen eredményekkel büszkélkedhettek?

– Év vége felé igen nagy a hajtás, szinte minden hétvégre jut egy verseny, de szerencsére mindig egyikről csupa jó élménnyel térünk haza. Az utóbbi időben számos versenyen vettünk részt Tordán, Nagyváradon, Kisteleken, Szegeden, Szombathelyen, Désen, Marosvásárhelyen, Kolozsváron, Nagyváradon. Ezek közül kiemelném a legutóbbit (a kolozsvárit), ahol latin táncokban felnőtt kategóriában II. helyet értünk el, valamint a szegedi nemzetközi versenyt, ahol open basic kategóriában győztünk, míg open kategóriában III. helyezettek lettünk.

– Melyik az a sikeretek, amelyikre a legbüszkébb vagy?

– Az országos II. helyezésünk, amit open basic kategóriában értünk el a 14–15 éves korosztályban. Ezzel az eredménnyel országos alajnokok lettünk, de reményeink szerint jövőre megostromoljuk az első helyet, és bajnokok leszünk.

– Kik azok a személyek, akik sokat segítenek a munkádban?

– A szüleim nagyon támogatják a táncpályafutásom, édesapám hoz és visz az edzésekre és elkísérnek a versenyekre is, ahol anyukám végigiz-

golja a versenyprogramot. A felkészülésben az edzőim, Radu és Mirela Velcu vannak segítségemre, akik fáradságot és időt nem kímélve készítik fel a versenyekre.

– A versenyek során nincs-e rivalizálás a többi párral?

– Egyáltalán nincs semmilyen fokú rivalizálás vagy irigykedés köztünk, sőt nagyon sok új barátot köszönhetek a sporttáncnak. Teljes mértékben a sportszerűség elvei működnek a táncosok között. Mindenki tudja, mennyit dolgozott, készült egy-egy versenyre, az irigykedés, rivali-

zálás igen gyerekes dolog lenne, aminek semmi értelme sincs.

– Hány érmed van már otthon, elférnek-e még a szekrényben?

– Bár a jelenlegi párommal, két éve táncolunk együtt, már számtalan győzelmet, dobogót tudhatunk a hátunk mögött. Az edzőink szerint a fejlődésünk ilyen rövid idő alatt szinte abnormális, hihetetlen dolognak tűnik. Őszintén nem is igazán tudom, hány érmem, kupám van otthon, még nem számoltam meg őket, de körülbelül úgy negyven biztosan van.

– Melyek a jövőbeli terveid? Gondolod, a tánc később is az életed szerves része lesz?

– Jelenleg szeretnék mindent elérni, ami lehetséges egy sporttáncpályafutás alatt, azután pedig úgy gondolom, hogy a továbbiakban a táncot szeretném szakmámmal választani. Az az álomom, hogy majd egyszer én is edző legyek. Talán ki tudja, egyszer lehet, hogy saját sporttáncklubom is lesz. De ezek csak álmok, majd meglátjuk, mit hoz a jövő.

– Mit ajánlasz azoknak, akik hasonlóan hozzád táncolni szeretnének? Akkor is lehetsz sikeres, ha nem gyerekkorban kezdted?

– Természetesen, szerintem minden csak kitarítás kérdése. Harmincöt éves korig bárki tánckarriert futtat be, és utána is lehet hobbiszinten űzni a táncot, ami szerintem nem korfüggő. A lányoknak pedig sok kitartást kívánok, mert sajnos nagyon nehéz párt találni magad mellé. Ezt szerintem mindig is tudták a csajok, hogy nehéz egy tisztességes pasit találni, de most kiderült, hogy nem csak a mindennapi életben, hanem a táncban is így van.

✎ Ványa Blanka

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

Név: _____
Telefonszám: _____
Postacím: _____

Kérjük a kivágott szelvényt dobja be január 24-éig az *Ér hangja* dobozba. Ezeket a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Petőfi Sándor-liceum könyvtára, városi könyvtár, Magyar papírbolt, CSOKALY – kocsmá, ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, ÉROLASZI – ABC, HEGYKÖZSZENTMIKLÓS – ABC, NAGYKÁGYA – mezőgazdasági iskola.

MEGFEJTÉS 1.		IDEGEN SZERENAD ÉRTEKE 3.14 RÓMAI 501	„AZ EGYIK ÉVSZAK KAPUDARAB!
ETETÉS, ANGLIÁBAN OROSZ HARMAS		KISSÉ HENYELI KIMÉRI, DE PAROSAN!	
ALÁ		SZAMAR-BESZED FRANCIA-BELGA FOLYO	LÁNGOL
MEGFEJTÉS 2.	E		H
KALUM			ORVOSNÁL MONDJK MI, TI, ...
TESTRÉSZ, SZEL, KAPCSOLATOS		KECSES VAD VÍZSEPP!	
PALINDROM FERINEV			
KETTŐS FÖLDREZ			

Testvértelepülések belgiumi találkozója

* Székelyhídi küldöttség látogatott városunk testvértelepülésére, a belgiumi Écaussinnes-be november végén. A testvértelepülések találkozóján Csuka József alpolgármestert és Erdei Imrét, a Pro Székelyhíd Egyesület elnökét Beatrice Bulteau polgármester asszony fogadta. A rendezvény első momentumaként az egybegyűltek ünnepi visszaemlékezést tartottak Bordás Mihály tanár úr emlékére, aki nagyon sokat tett a települések közötti együttműködésért. A hétvége programja városnézéssel, hangulatos és tartalmas beszélgetésekkel párosult, a hazaérkezők továbbra is a meleg belga vendégszeretetről számolhattak be. Jövőre Németországban találkozhatnak a testvértelepülések, Székelyhíd pedig 2012-ben láthatja vendégül a települések képviselőit. ✎

Kágyai sportbajnokságok

* Forró hangulatú sportversenynek adott helyet a helyi mezőgazdasági középiskola hideg és leromlott állapotú sportterme, ahol a helyi tanulók számára futball- és pingpongbajnokságot szerveztek december 3-án. A nagykágyai gyerekek nagyon szeretnek sportolni, és szívesen vesznek részt versenyeken, jobb sportolási lehetőségeket érdemelnek. Szűkös lehetőségeik megfelelően az iskola vezetősége támogatja a testnevelési munkát, de nagy szükség lenne egy mi-

nifutballpálya építésére és a meglévő sportterem felújítására. Minden támogatói ötletet szívesen várunk.

✎ Molnár Andrea tanár

Eredmények

Labdarúgás: 1. hely: XIII. B. 2. T.SZ.M. 3. Tripla xxx.

Asztalitenisz: V–VIII osztályosok: 1. Király Lajos, 2. Duma Richárd, 3. Paul Mihai, 4. Orosz Roland.

Középisikolások: 1. Balázs Orbán, 2. Tobor-Uszikai Levente, 3. Zernyi Patrick, 4. Brugós Attila.

Focimanók, Real Madrid, Törött boka, Mikulás-kupa

* A futballrajongók nem kis örömeire harmadszor szervezte meg a Mikulás-kupát a városi sportszarnokban a Székelyhídi Diákutáncs december 3-án. Bár jelenleg zajlik egy teremfoci-bajnokság az iskolában, azonban egy kis edzés, egy délutáni gyors kupa bármikor belefér a programba. A csapatokat a jól megszokott V–VIII. osztályosok és középiskolások felállás szerint két kategóriába sorolták.

Éppen az idő rövidsége miatt a Mikulás-kupán elég rövid meccset játszottak, kétszer tíz percet, azokat is egyenes kieséses rendszerben. Így is estebe nyúlt a rendezvény,

egyrészt a kevésnek tűnő, ilyen alkalomkor mégis soknak tűnő csapatok miatt, másrészt tél révén igen hamar beesteledik. Elég kevésnek tűnhet a húsz perc a szokásos 90-hez képest, de így is sokszor megrezegték a hálók.

Az V–VIII-as kategóriában a győztes Ászok csapat után másodikként a Steaua, míg harmadikként a Real Madrid végzett. A IX–XII-eseknél már jóval kreatívabb nevek jelentek meg, ugyanis a Focimanók lettek a negyedik, a Gólvágók a harmadik, második a Törött boka juniors, az első helyezést pedig a Sutogó szemek csapat vívta ki magának. A játék

végeztével minden csapat megkapta az öt megillető oklevelet és Mikulás-kupát – köszönet érte a Communitas Alapítványnak – amelyek nagy valószínűséggel mára már az osztályokban hirdetik dicsőségüket.

Zárásképp egyrészt biztosítani szeretném a kedves olvasót, hogy igen, lesz negyedik Mikulás-kupa is, ha nem zárkoznak el a dologtól a támogatók. Másrészt megragadnám az alkalmat, hogy megköszönjem Kaszonyi Botondnak a felelősségteljes szervezést, aki nélkül nem jöhetett volna létre ez a rendezvény.

✎ Ifj. Major Lajos

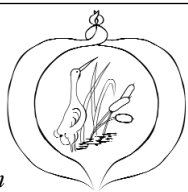
Ér hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti a Pro Székelyhíd Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad
Felelős kiadó: Bérés Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Timea

Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Fazekas Evelin, Fekete Evtke, Holczman Gergő,

Kovács Ferenc-Róbert, Major Lajos, Pap Enikő, Ványa Blanka

Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săuceni str. Ady Endre nr. 30, e-mail: proszekelyhid@gmail.com

Bihar Megyei Tanács

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT TÁMOGATTA:
Direcția de Dezvoltare și Implementare Proiecte (DDIP)

Székelyhíd Város Polgármesteri Hivatala